

deleč v šolo in iz šole itd. Učitelji pa dobó nalogo novega nauka — kako pa s plačilom? pride li tudi to?

— Koliko nuje so „Novice“ imele že zlasti z vodstvom ljubljanske c. kr. normalke zaradi pisave lastnih imen, to vedó vsi naši bralci; veliko let so s svojimi pridigami: „pišite slovenska lastna imena slovenski, nemška nemški!“ — metale bob v steno, kajti ta pisava imela se je za rogove panslavizma! Zdaj pa nam je c. k. ministerstvo nauka pristopilo na pomoč in ukazalo, česar smo mi več let brez uspeha prosili. Ker sl. ministerstvo menda po zgodovini tolikoletni ne zaupa vsem normalnim učiteljem, da bi bili zmožni slovenske pisave, je sporočilo to delo gospodom katehetom. Dobro!

— Preteklo nedeljo popoldne ob 5. uri je imelo „izobraževalno društvo za tiskarje“ v risarski dvorani više realke svoj prvi znanstveni shod. Vdeležili so se večidel vsi udje tega društva in učenci tiskarstva, pa tudi več drugih podpornih družbenikov, med njimi tudi c. kr. deželni poglavar visokorodni gospod Conrad žl. Eybesfeld. Ravnatelj više realke g. Schrey je djansko razlagal električnost in Moserjev telegrafni aparat; po nemškem tem nauku je društva prvomestnik g. A. Klein bral odlomek zgodovine slovenskega naroda, ki jo je spisal rajni prof. pater Kokalj. Potem so prišle društvene zadeve v pretres; sklenilo se je, da se bode odsihmal slovenščina vsak teden po dve uri, in sicer vsako sredo zvečer od 8—9, in vsako nedeljo od 10—11. ure dopoldne, nemščina pa vsak petek od 8—9. uri zvečer učila; učitelj slovenščine bode gosp. Levstik. Znanstveni razgovori bodo vsako nedeljo dopoldne od 11—12. ure. — Veselo je bilo slišati, kako so se nekteri udje zunaj nemščine tudi v maternem slovenskem jeziku razgovarjali, predloge stavili itd. — in to je pravo, kajti dobremu tiskarju, naj si bodi stavljavec, korektor, faktor ali gospodar sam, prva potreba je natančno znanje jezika, v katerem dela; potem še le postane njegovo delovanje duševno delo, sicer je le — mašina.

— Včeraj je umrla grofinja Stubenbergova, velika dobrotnica ubogim v Ljubljani.

— 11. dan t. m. je končna obravnava one glasovite pravde, v kateri so prizadeti tudi nekteri Sokolovci.

— Pasje stekline na Kranjskem ni konca ne kraja: v Senožečah, v Razdrtem in v Gradcu so imeli unidan stekle pse; v Senožečah je za steklino 16. januarja poginila ovca, popadena po steklem psu.

— V programu velike „besede“, ki jo je napravilo srbsko pevsko društvo v Novem Sadu 23. dne u. m. smo radostni našli zbor „Hajd na noge!“ od našega D. Jenkota in pa zbor „Savica“ od našega G. Riharja. Živila vzajemnost!

— Pustna veselica, ki jo je pevski zbor napravil v čitalnici, bila je tako sijajna, da kronika ljubljanska ne kaže nikakoršne takošne in tudi v tistih časih ne, ko so maskirani plesi v reduti najbolj na glasu bili. Če tudi je bilo na stotine (in to prav krasnih) maskar in sicer ljudi toliko, da se je vse trlo, se vendar ni zgodil ne najmanjši nered. Le en glas je bil tedaj o hvali te klasične veselice, za katero je čitalničin odbor v poslednji svoji seji pevskega zboru in še posebno gosp. Kam-u zaslužen zahvalo izrekel.

— Čitalničin odbor je sklenil, da 15. in 29. dne t. m. bote „besedi“ v čitalnici, in da se na velikonočni pondeljek zopet napravi v gledišču velika produkcija z udeležtvom čitalničinega, dramatičinega in Sokolovega društva.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz dunajskega državnega zbora ni kaj posebnega povedati; zbornici poslancev je došlo nekoliko vladinih predlogov pa mnogovrstnih peticij; vse to se je dalo dotičnim odborom v pretres. Iz odbora zbornice gosposke, kateri prevdarja po zbornici poslancev izdelano šolsko in zakonsko postavo, se sliši, da pride prav tako v občni zbor zbornici gosposki, kakor jo je osnovala zbornica poslancev. — Grof Leon Thun, eden izmed prvakov českich federalistov, je slovó dal zbornici gospôski, in za njim jih je potegnili neki še 6 velike česke gospôde, ker trdijo, da zbornica gospôska je bila sklicana na podlagi oktober-ske diplome in februarskega patenta, te dve podlagi pa ste prestale, kar je Avstrija po dvalizmu razcepljena na dvoje. To so čudna znamenja. — Zdaj se spet govori, da državni zbor bode delal še čez veliko noč, ker vlada namerava mu še mnogo postav v posvêt dati in ga ne razpustiti pred, dokler ne bo nova rekrutna postava dodelana. O tem pa, kar je najvažneje za Avstrijo, in to so denarstvene zadeve, še zmiraj ni duha ne sluha. — Delegaciji tudi še niste svoje naloge dognale, da bi vedeli, pri čem da smo. Ogerska delegacija je bila sè plačo papeževega poročnika veliko bolj radodarna kakor neogerska; dovolila mu je vso po vladinem predlogu. Sicer pa je neogerska delegacija (žalostno je, da nimamo še pravega družega imena!) sklenila marsikaj, da bi se vojaštvo predru-gačilo in prihranilo državi mnogo stroškov. To je gotovo, da — razun pešcev — drugi vojaški polki ne bojo več imeli godbe. — Dunajska ali Bog vedi ktera policija je med katoliško duhovščino in družimi vernimi kristjani zlasti na Tirolskem, Štajarskem, Českem in Moravskem za ohranjenje konkordata zoper sedanjo vlado zavohala neko „veliko skrivno društvo“ enako tisti laško-španjsko-francozki verski družbi, ki se družba „di santa fede“ imenuje, — in po časnikih je počil glas, da je minister grof Taafe na to policijsko sporočilo, ktero celó po imenu našteva 5 knezov, 4 grofe, 7 kanonikov, enega vélicege škofa itd., dal deželnim poglavarjem imenovanih deželá ukaz, naj ostro čujejo nad tem, da se izvejo zavezniki nevarne skrivne družbe. In zdaj se vé, da vse to ni nič — in da je le nerodno policijsko vohonstvo ministra na led speljalo, da je poslal ostro okrožnico deželnim glavarjem zoper sanfediste avstrijske, katerih nikjer ni! — Spet veje iz več časnikov sapa miru. Kako pa se s tem vjema to, da je maršal-komandant cesarske garde do 31. dne t. m. sklical vse dopustince (urlavbarje) in ukazal, da se nikomur ne sme brez posebnega dovoljenja več dopust dati, naj ugiba, kdor hoče.

Kursi na Dunaji 3. marca.

5% metaliki 57 fl. 60 kr. Ažijo srebra 114 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 65 fl. 75 kr. Cekini 5 fl. 59 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 28. februarja 1868.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 90 —
banaške 7 fl. 30. — turšice 4 fl. —. — soršice 5 fl. 50. —
4 fl. —. — ječmena 3 fl. 48. — prosa 3 fl. 20. — ajde 3 fl. 78 žir
ovsa 2 fl. —. — Krompir 1 fl. 80.

Loterijne srečke:

V Gradcu } 26. febr. 1868: 71. 35. 58. 82. 24.
na Dunaji } 59. 42. 24. 65. 41.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 11. marca.